

متن پرسش

با سلام و قبولی طاعات و عبادات و التماس دعای مخصوص به مناسبت ایام لیالی مبارک قدر. استاد گرامی مطلبی در جایی مشاهده نمودم که گفته بود خواندن آیه مبارکه ۲۹ سوره مومنون فلان تعداد و بعد از نماز صبح و یا به گمانم عصر باعث خانه دار شدن و یا اگر کسی قصد جابجایی دارد برای او کارساز است سوالم اینه چه اتفاقی در نفس فرد می افته با خواندن این آیه که باعث خانه دار شدن او میشه؟ و اینکه در زمینه مسکن به نظرانی هست هرکس به چیز میگه یکی میگه بحث خانه های مهر صحیح نیست یکی بحث بنیاد مسکن امام ره را مطرح میکنه و آیا میشه از این مطلب یعنی خواندن این آیه استفاده کرد برای بحث ساماندهی به بحث مسکن به صورت صحیح؟ آخه به جورایی خیلی مبحث حول بحث مسکن وجود داره از به طرف ساماندهی دلال ها از به طرف دولت از به طرف حاشیه نشینی از به طرف از بین رفتن بحث خانواده در اثر عملکرد غلط دولت های قبلی از به طرف بالا رفتن سن ازدواج که یکیشم خودم باشم به خاطر عدم توانایی تهیه مسکن و اجاره بالا برای آقایان که زیربار ازدواج نمیرن.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: موضوع مسکن بسیار پیچیده‌تر از این حرف‌ها است. آری! اذکار و ادعیه در کنار برنامه‌های دینی و عقلانی کارساز است. ولی امروز ما با بحران مسکن روبه‌رو هستیم و اگر موضوع با جدیت تمام دنبال نشود با یکی از خطرات بزرگ خود نسبت به آینده روبه‌رو خواهیم شد در آن حدّ که انقلاب اسلامی و نظام اسلامی را تهدید می‌کند. باید بسیار زیربنایی‌تر از این حرف‌ها به مسکن فکر کرد. به نظر بنده یادداشت آقای دکتر سید مهدی ناظمی قره‌باغی که در کانال تلگرامی ایشان مطرح است، نکات قابل تفکری را در مقابل ما می‌گذارد. موفق باشید

چند سطری از یادداشت «پدیداری به نام خانه به دوشی»

□ سید مهدی ناظمی قره باغ

□ «...» «خانه به دوشی» غیر از مستأجری است. مستأجر می‌تواند محترم و با آرامش زندگی کند. خانه به دوشی، یک مسأله اقتصادی نیست. همچنان که هیچ یک از معضلات بزرگ اجتماعی که رویکرد سرمایه سالارانه آفریده است، اقتصادی نیست. اقتصاد، پوششی است تا مانع فهم واقع این بحرانها

گردد. ...»

□ «... خود خانه، با هر کیفیت و سبکی که باشد، حداقل به چند سال زمان نیاز دارد تا انسان بتواند با آن انس بگیرد و اعضای خانواده متناسب با نیازهای خود و متناسب با تغییرات در زمان، زیر و بم آن را بشناسند و در فرآیند آزمون و خطا، با آن انس بگیرند. خانواده ای که اجازه نداشته باشد با محل زندگی خود انس بگیرد، یکی از اساسی ترین وجوه انسان بودن خود را، یعنی انس گرفتن را، مخدوش و محقر می بیند و از عوارض متعدد و خطرناک این مخدوش شدن، متأثر می گردد...»

□ «... بحران مسکن در ایران، که برآمده از تلقی برساخته شده سرمایه ای نسبت به زمین و مسکن است، اولاً فاقد پایگاه تئوریک است، زیرا از نظر فقهی، زمین مالکیت پذیر نیست، ثانیاً فاقد توجیه اقتصادی است زیرا این انباشت سرمایه هیچ تأثیر مثبتی در اقتصاد کلان کشور ندارد. بحران مسکن بطور کلی و بحران شدید اجاره نشینی بطور خاص، ناشی از پدیده سرمایه داری افسارگسیخته جهان سومی در ایران است. این سرمایه داری بعد از افول چند ساله، سال ۶۸ با سیاستهای راستی-رانتی-امنیتی مجدداً زنده شد و به تدریج با بحرانی شدن اقتصاد و تثبیت ادبیات سرمایه داری در فضای اقتصاد و سیاست کشور، بسط پیدا کرد و با بحران سیاسی رها کردن کشور طی سالهای ۹۲ تا ۱۴۰۰ به اوج خود رسید ...»

متن کامل در فایل پی دی اف بعدی همین کانال

sayyedmahdinazemi@